

РУКАВИЧКА

Ішов дід лі-сом, а за ним бі-гла со-бачка. Дід за-губив ру-ка-вич-ку. От біг-ла ми-шка, по-ба-чи-ла ру-ка-вич-ку і за-ліз-ла в се-ре-ди-ну:

— Тут я бу-ду жи-ти!

Ко-ли це жа-бка пли-гає та й пи-тає:

— А хто в цій ру-ка-ви-чці?

— Ми-шка - шкря-бо-туш-ка. А ти хто?

— Жаб-ка - скре-ко-туш-ка. Пу-сти й ме-не!

От уже їх дво-є.

Ко-ли при-біг до ру-ка-вич-ки зай-чик та й пи-тає:

— А хто в цій ру-ка-вич-ці?

— Миш-ка - шкря-бо-туш-ка, жаб-ка - скре-ко-туш-ка. А ти хто?

— А я зай-чик - по-бі-гай-чик. Пус-тять і ме-не.

От уже їх тро-є.

Ко-ли бі-жить ли-сич-ка та й пи-тає:

— А хто в цій ру-ка-вич-ці?

— Ми-шка - шкря-бо-туш-ка, жаб-ка - скре-ко-туш-ка, зай-чик - по-бі-гай-чик. А ти хто?

— А я ли-сич-ка - сес-трич-ка. Пус-тять і ме-не!

Ото вже їх че-тве-ро.

Аж су-не вов-чик та й пи-тає:

— А хто в цій ру-ка-вич-ці?

— Миш-ка - шкря-бо-туш-ка, жаб-ка-скре-ко-туш-ка, зай-чик - по-бі-гай-чик, ли-сич-ка - сес-трич-ка. А ти хто?

— А я вов-чик - бра-тик. Пус-тять і ме-не!

У-ліз і той — уже їх п'я-те-ро. Де ж не взяв-ся — бі-жить ка-бан.